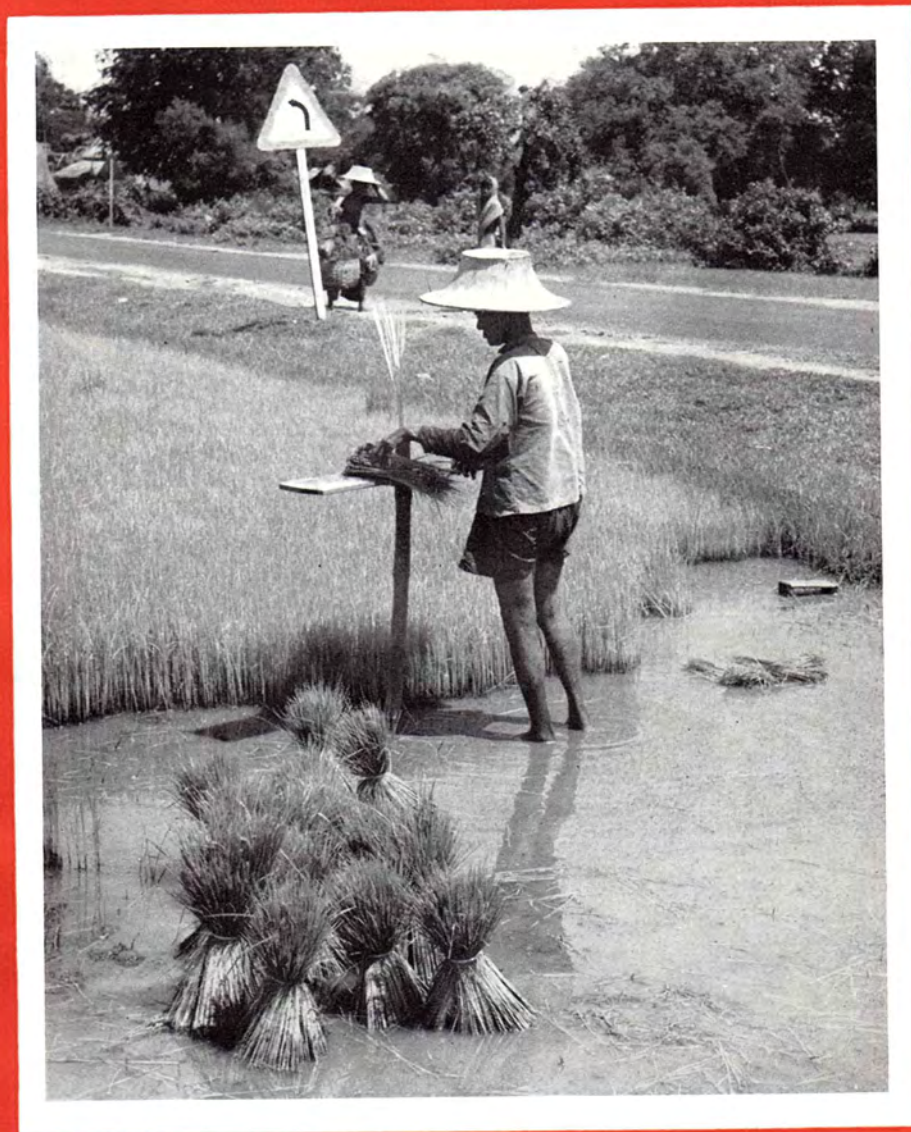
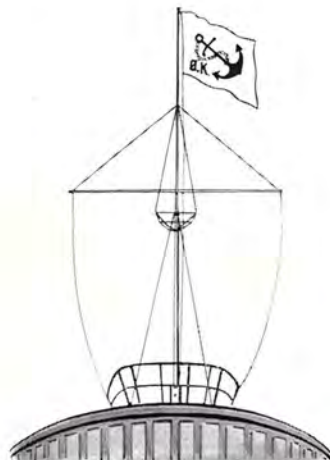

ØK BLADET

ÅRGANG 1 · NUMMER 1 · FEBRUAR 1958

ØK - B L A D E T

Kvartalsblad udgivet af
AKTIESELSKABET DET ØSTASIATISKE KOMPAGNI
Holbergsgade 2, København

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR:
G. Holst

REDAKTIONSUDVALG:
J. L. Buch-Larsen
C. E. Olsen

REDAKTIONENS ADRESSE:
ØK-bladet, A/S Det Østasiatiske Kompagni, Sekretariatet,
Holbergsgade 2, København K

Husk at melde adresseforandring til sekretariatet

FORSIDEBILLEDE:
Thailand. De unge risplanter samles fra så-bedet til udplantning

Side 3: En Orrefors Glasglobe på solvejod, skænket Kompagniet i 1953 af bankdirektor Marcus Wallenberg, Stockholms Enskilda Bank

TRYK:
Bogtrykkeriet Forum, København

I N D H O L D :

Personaleblade	4
Udvinding af palmeolie på Teluk Merbau	5
Her bor vi	6
Træ på mange måder	8
Kompagni-nyt	10
ØK-aftenerne	12
Der skal ske noget	13
Et moderne bileventyr i Ghana	15
Bendt og Bodil Rom i Thailand og Malaja	16
Kompagniets virke i Kina	17
Østasiatisk Kompagnis boldklub	19

Fra den første spæde begyndelse i 1897, da Det Østasiatiske Kompagni dannedes på grundlag af Andersen & Co.'s virksomhed i Bangkok og København, har vort Kompagni udviklet sig til at blive en organisation, der virker i alle verdensdele. Ledetråden i denne udvikling har været og er en stadig stræben efter en vekselvirkning mellem geografiske områder og mellem forskellige erhvervsformer. Kompagniet er derved kommet til at blive betragtet som en international erhvervsfaktor, men uanset dette vil Kompagniet altid – hvor det end træder frem internationalt – helt og fuldt være dansk.

Den store spredning medfører, at de forskellige mennesker, der har deres livsarbejde inden for Kompagniet, som regel ikke kommer i så nær kontakt med hinanden, som det kunne være ønskeligt, og mange inden for Kompagniet har ikke fuld forståelse af, hvor vidt omspændende deres firmas daglige virke er. For at hjælpe til at råde bod herpå, er det besluttet at afløse det hidtidige Kompagni-Nyt med et ØK blad, som hermed forelægges i sit første nummer. Hensigten med dette blad er at bringe større samhørighed inden for Kompagniet, og til dette formål vil der fremkomme artikler om Kompagniets forskellige virksomheder og om andre spørgsmål i tiden, som kan have interesse for Kompagniet og dets funktionærer. Ligeledes vil der blive givet oplysninger om personelle data som forflytninger, fødselsdage, jubilæer o. l., og disse oplysninger vil blive givet ikke alene for de danske funktionærer, men også for funktionærer af anden nationalitet, som har været knyttet til Kompagniet over en længere periode.

Det er mit håb, at dette blad vil hjælpe til yderligere at knytte os sammen om vor store opgave: Kompagniets sunde udvikling som dansk erhvervsforetagende på international basis.

Held til!

PERSONALE-BLADE

Et længe næret og udtrykt ønske blandt Kompagniets stab er nu blevet opfyldt. Direktionen har sanktioneret, at ØK udgiver et personaleblad, et medium, hvorved der på bedste måde kan holdes kontakt mellem ledelse og stab, mellem staben hjemme og ude og ikke mindst, mellem Kompagniet og den anden halvdel af vor tilværelse – hjemmet.

Personaleblade er ikke, som mange måske ville tro, en ny foreteelse, idet flere blade herhjemme er udkommet i over 25 år. Europas ældste blad udkommer i Holland og påbegyndtes allerede i 1872.

Interessen for disse publikationer har imidlertid i de senere årtier været stigende. I august 1955 afholdtes den 3. internationale kongres af personaleblads-redaktører i København med deltagelse fra 12 lande, og det kom her til udtryk, hvor stor udbredelse og hvor stor betydning disse blade har.

Oplagene er imponerende. I Rusland alene udkommer over 2.500, og i resten af Europa ca. 3.000 blade med et årligt oplag på ca. 50 millioner eksemplarer. I Danmark ligger oplaget på en lille million og i Sverige på ca. 5 millioner eksemplarer om året. Dertil kommer så de meget store tal fra Amerika, hvor koncerner som f. eks. Dupont og General Motors, bare for at nævne et par stykker, udgiver separate personaleblade inden for deres mange forskellige virksomheder i oplag, der løber op i hundredetusinder om måneden.

Hovedformålet med personalebladene er at give regelmæssige såvel lokale som udenlandske oplysninger om virksomheden inden for firmaet og om funktionærerne selv. At det er af den største betydning både for selskabet og for staben at have et sådant forum for gensidig kontakt vil forstås, når det nævnes, at en organisation som Shell, der udgiver en række lokale personaleblade i forskellige dele af verden, foruden et central-blad fra London, beskæftiger ca. 250.000 ansatte over hele jorden.

Inden for ØK er det jo desværre de færreste beskåret at besøge alle de forskellige steder, hvor Kompagniet udøver sin virksomhed. Men alligevel og måske derfor er staben særdeles interesseret i at få noget at vide om forholdene på de forskellige europæiske og oversøiske pladser: hvordan der ser ud, hvordan man arbejder, hvilke specielle problemer, der her er i forbindelse med det daglige arbejde, og hvorledes fritiden anvendes.

Dette kan opnås gennem personalebladet.

Et personaleblad er imidlertid et udmærket eksempel

på et organ for gensidig kontakt. Dets formål er at informere de ansatte, men det kan ikke løse denne opgave effektivt, med mindre personalet også forsyner det med stof hertil. Det er et blad, som laves ikke blot for staben men også af staben, og her har vi jo inden for Kompagniet de bedste muligheder til fra hele jordkloden at bringe stof, der vil interessere læserne. Det må ikke glemmes, at ting, der synes dagligdags på søen, i Australien eller Indien, er nye for os herhjemme og for vore kolleger i Afrika, Amerika og ved de andre udenlandske kontorer.

Og vi behøver billeder. I vor forjagede tid indtages mange og brogede indtryk på en hurtig og effektiv måde gennem billedstoffet, der samtidig levendegør de skrevne tekster. Redaktionen og læserne vil være taknemmelige for et righoldigt billedmateriale, og udgifterne hertil kan inden for rimelighedens grænser afholdes af bladet.

Man havde også påtænkt eventuelt at udgive bladet på engelsk af hensyn til vore mange ikke-dansksprogede medarbejdere, men de praktiske vanskeligheder forbundet hermed viste sig at være for store, og det har derfor desværre måttet opgives. En artikel på engelsk er imidlertid altid velkommen.

Det skal lige bemærkes, at redaktionen forbeholder sig ret til at udvælge og beskære fremsendt stof. Heri må dog ikke ses nogen kritik af det fremsendte stof eller fremsenderen, da en beskæring i de aller fleste tilfælde kun foretages for at kunne tilpasse stofmængden inden for rammerne af den forhåndenværende plads.

Det er hensigten at udsende ØK-bladet, der afløser Kompagni-Nyt, som et kvartalsblad hver den 1. februar, 1. maj, 1. august og 1. november. Vi ser frem til mange bidrag udefra og glæder os til at komme i gang med at sortere stoffet til næste nummer.

På genhør!

Redaktionen.

SUMMARY

Sanction has been given that the Company issue its own Company paper.

In a big concern like ours it is not possible for every member of the staff to visit all the different parts of the world where the Company is active and the Company paper

can, therefore, become an excellent medium for exchange of information regarding the conditions of the respective countries and offices and the people there, their work and leisure.

It is a paper made not only for the staff but also by the staff and in order to make the contents versatile and interesting also your contributions in text and pictures are hoped for.

Out of regard to our non-Danish speaking staffmembers it was also contemplated to issue the paper in English but the practical difficulties in connection herewith proved to be too great and we, therefore, unfortunately had to relinquish that thought. Even so, however, articles written in English are of course most welcome.

The editors must reserve themselves the right to choose and cut articles contributed which assuredly is no form for criticism on their part but probably only a "must" in order to fit as much stuff as possible within the frames of the limited space.

It is the intention to let the house journal appear every 1st February, May, August, and November, and we look forward to hearing from you, too.

THE EDITORS

Udvinding af

palmeolie

på Teluk Merbau

Teluk Merbau Plantagen, beliggende på den sydvestlige side af Malakkahalvøen, begyndte for ca. fem år siden at omplante nogle af de gamle og uøkonomiske kokuspalmearaler med vestafrikanske oliepalmer, som nu er begyndt at yde, og med henblik på selv at kunne behandle den indhøstede frugt har man på plantagen bygget en oliemølle, som er blevet fuldført i 1957.

Denne er foreløbigt indrettet til at kunne behandle en høst svarende til 2.500 tons olie, men kan om ønskes udvides til den dobbelte kapacitet.

Oliefabrikken set fra østsiden.

Presseanlægget.

Oliemøllen, hvis opførelse påbegyndtes i august 1956, er leveret af det store hollandske firma Gebr. Storck Co.'s Apparatenfabriek N. V., Amsterdam, der er specialister i denne branche, men opstillingen på plantagen er foretaget af egen stab under ledelse af ingeniør Willy Jensen, som også forestår det daglige arbejde på fabriken. Det færdige anlæg med bygninger, tilhørende tankanlæg og jernbanemateriel med spor for intern transport på plantagen, har kostet ca. fem millioner kroner.

Udvinding af palmenøddeolie er en mere kompliceret proces end presning af f. eks. jordnødder og kopra. Det er nemlig ikke blot et spørgsmål om at udvinde olien af det friske frugtkød. Nødderne skal også befries for frugtfibre og afskalles. Derved fremkommer endnu et råprodukt, palmekerne, som imidlertid ikke behandles på møllen, men hovedsagelig eksporteres til England.

Som følge af den mere omfattende og udviklede proces er maskineriet og apparaturet i en palmeoliefabrik mere kompliceret end på en almindelig oliemølle, og driften kræver stor dygtighed og erfaring af det tekniske personale.

Efterhånden som den gamle kokusplantages ydeevne med tiden reduceres, vil det blive taget under overvejelse at omplante yderligere arealer med oliepalmer, under hvilke forhold den ovennævnte udvidelse af fabrikkens kapacitet må iværksættes.

Her bor vi . . .

Under denne overskrift bringer vi her og i senere numre en serie billeder af Kompagniets forskellige kontorer, ledsaget af korte orienterende oplysninger, idet vi går ud fra, at der er mange, som er interesseret i at vide, hvorledes Kompagniet har til huse verden over.

Hovedkontoret, som til at begynde med boede til leje i Frihavnselskabets administrationsbygning, flyttede i 1899 ind i den af Kompagniet opførte bygning på Hovedvej i Frihavnen, som imidlertid i løbet af nogle få år blev for lille til at rumme den hastigt voksende organisation. Det blev så besluttet at bygge et større hovedsæde, og i juni 1908 flyttede man ind i den nye bygning på hjørnet af Holbergsgade og Niels Juelsgade.

Også her kom man i årenes løb til at mangle albuenum, og man prøvede på at råde bod på pladmangelen bl. a. ved tilbygning og ved at indskyde en ekstra etage i gårdfløjene 1939-42.

Den 19. december blev Hovedkontoret schalburgeret, hvorved et uerstatteligt arkivmateriale gik tabt.

Det daglige arbejde videreførtes fra bygningen i Frihavnen, som stadig var i Kompagniets besiddelse, og hvor Proviantafdelingen og Inspektionerne havde til

huse, men da det var umuligt at presse hele den samlede stab ind i den lille frihavnsbygning, købtes i begyndelsen af 1945 ejendommen Kristianiagade nr. 8, og herfra udøvede Kompagniet sin virksomhed i de følgende fire år.

I 1947 påbegyndtes opførelsen af det nuværende ho-

*Overst: Det Ostasiatiske Kompagni, København.
Her under: Den oprindelige bygning, Frihavnen.*

vedsæde, som er adskilligt større end den oprindelige kontorbygning, men i stilen holdt meget nær til denne. I september 1949 holdtes flyttedag, og ØK havde atter kontorer i egen bygning i Holbergsgade. Samme år afhændedes huset i Kristianiagade til foreningen Dansk Samvirke.

I mellemtiden var afdelingerne, der endnu havde til huse i frihavnsbygningen, ved at sprænge rammerne, og fra 1953 til 1955 havde man på Orient Plads i Frihavnen opført nye store bygninger til både kontorer og pakhuse. Indvielsen fandt sted den 18. oktober 1955.

Datterselskabet A/S Dumex overtog derefter den gamle frihavnsbygning, hvor lokalerne benyttes dels til kontorer og dels til fabrikation. Men allerede nu, mindre end to år efter, har udviklingen der været så stærk, at Dumex påtænker udvidelser.

Også på hovedkontoret er der hårdt brug for yderligere kontorplads, arkiver og lagerrum, men da man gennem årene har erhvervet flere af naboejendomme, er der dog gode ekspansionsmuligheder, således at pladsproblemerne med tiden vil kunne løses på tilfredsstillende måde.

Det midlertidige kontor, Kristianiagade 8.

Det første hovedsæde på hjørnet af Holbergsgade og Niels Juelsgade.

Denne baggrund klædte ikke Niels Juel.

Kontor- og lagerbygninger, Orientplads, Frihavnen.

Fjernsyn

Dansk TV udtrak i november 1957 efter 10 års virksomhed licenshaver nr. 100.000, og antallet af kikkelyttere stiger dag for dag.

Ifølge en opgørelse fornylig er der nu i hele verden 56 millioner fjernsynsmodtagere og 845 fjernsynsstationer, oplyser The Television Fact Book. I de Forenede Stater alene er der 42 millioner modtagere og 496 stationer.

Sandt ord:

Intet er umuligt – for den, som ikke skal gøre det selv.

Canada. Skovhugst i Tahsis-skovene, Vancouver-øen.

Træ på mange måder =

HOVEDKONTORETS TRÆAFDELING

Træ er en artikel, som Kompagniet altid har handlet med, men forretningsmetoderne er selvsagt i løbet af de 60 år undergået mange forandringer. Begyndelsen blev gjort i Thailand i 1894 af firmaet Andersen & Co., forløberen for Kompagniet. Med egne Teak-koncessioner og egne savmøller gjorde man i mange år en stor indsats, en forretningsfase som nu næsten er en saga blot, idet der er tendenser til en nationalisering af den lokale savmølle industri. Til trods for denne udvikling tager Kompagniet dog stadig del i Teak-forretningen i Thailand, omend efter andre linier end tidligere. I Birma er Teak-industrien nationaliseret fuldt ud, og ved eksport af Teaktræ samarbejder Kompagniet i stor målestok med State Timber Board i Rangoon.

I mange år deltog Hovedkontoret i udstrakt grad i forretningen med skandinavisk træ til Sydafrika, men også her er sket en omvæltning, først fordi Sydafrika

arbejder henimod selvforsyning af bløde træsorter, og dernæst fordi skandinavisk træ efterhånden er blevet erstattet med Douglas Fir og Hemlock fra USA og Canada.

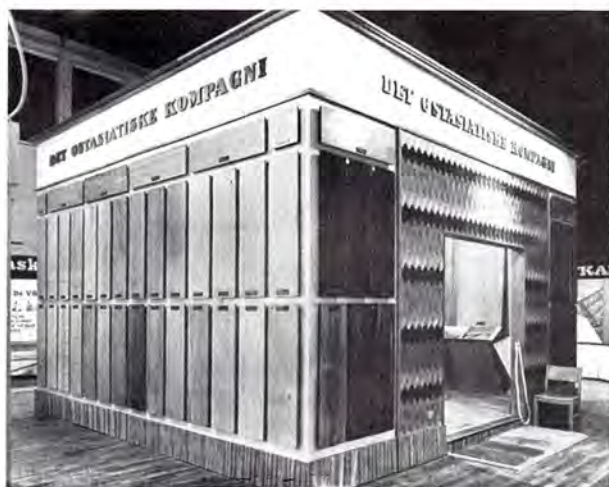
Under og efter sidste verdenskrig har Kompagniet investeret store kapitaler i skove og savmøller i Canada og Vestafrika, og selv om kun en mindre del af produktionen fra disse virksomheder forhandles via Hovedkontoret, har denne udvikling medført en væsentlig forandring og udbygning af træforretningen.

Ved en udvidelse i forbruget af Teaktræ fra skibsbygningsindustrien til også at omfatte møbel- og bygningsindustrien har Træafdelingen fået føling med de store muligheder, der er for levering af eksotiske træsorter, finerer og træfiberplader til såvel denne som andre industrigrene og ved egne investeringer og aktiveret opkøb gennem egne oversøiske kontorer, er der

søgt og oprettet kontakt med udenlandske og oversøiske producenter, hvis varer Hovedkontoret dels køber i fast regning, dels forhandler på eksklusiv basis. Det kan være på sin plads i denne artikel at give en kort oversigt over disse interesser og deres globale placering, idet der senere kan blive lejlighed til en mere udførlig omtale af individuelle virksomheder og fremtidsmuligheder:

Thailand:	Teak, Teak-finér og krydsfinér. Yang, Pradu, Kwao, Yom Home Cedar.
Burma:	Teak, Gurjun, Padauk, Pyinkado, Yon.
Malaya:	Keruing, Mixed light Hardwoods.
Hongkong:	White & Red Serayah, Keruing.
Japan:	Japansk Eg, Ask, Elm, Lauan og Lauan krydsfinér.
North Borneo:	White & Red Serayah, Keruing, Kapur.
Sarawak:	Ramin.
Australien:	Jarrah, Karri.
Ghana:	Mahogni, Sapele, Utile, Edinam, Makore, Wawa, Mansonia, Guarea, Bubishi, Afrormosia.
Nigeria:	Mahogni, Opepe, White Afara.
Brazilien:	Parana Pine, Embuya.
Paraguay:	Cedar etc.
Brit. Guiana:	Greenheart.
U. S. A.:	Douglas Fir, Hemlock, Sitka Spruce, Calf, Redwood, Ponderosa Pine, Pokkenholz.
Canada:	Douglas Fir, Hemlock, Sitka Spruce.
Norge:	Hardboards, Softboards.
Sverige:	Hardboards, Softboards, Particleboards, Fyr, Gran, Birk.
Finland:	Hardboards, Softboards, Fyr, Gran, Birk.
Tyskland:	Egetræ.
Yugoslavien:	Bøgetræ.
Bulgarien:	Bøgetræ.

Udstillingspavillon, der viser forskellige af de træsorter, Kompagniet handler med.

M/S »Simulou«. Første skib i Danmark med et dæk af Borneo White Serayah.

Det salgsapparat i Europa, der var opbygget på handelen med Teak og med denne træsort som speciale, har ikke fuldt ud kunnet løse de nye problemer og opgaver, som udviklingen har skabt, og en reorganisation er derfor blevet en nødvendighed. Adskillige skridt er allerede taget i den retning, men på væsentlige områder har gamle aftaler og forpligtigelser stået i vejen for en tidssvarende løsning. Der arbejdes imidlertid aktivt med planer, som bliver aktuelle allerede i dette år, og som utvivlsomt vil blive til gavn for Kompagniets mange træ-interesser verden over.

Der var noget galt!

Gennem en annonce i Örebro i Sverige havde en mand købt et af disse færdigsyede huse, som han selv skulle montere. Da huset var samlet, syntes han ikke, det helt svarede til tegningen i annoncen, hvorfor han klagede til firmaet, der havde sendt materialet. De sendte omgående en repræsentant for at besigtige huset.

Det må laves helt om fra begyndelsen til enden, sagde repræsentanten. De har jo fuldstændig vendt op og ned på alle delene.

Åh, svarede husejeren lettet, det forklarer sagen. Så er det naturligtvis derfor, at jeg falder ned hver eneste gang, jeg går ud på altanen!

KOMPAGNI-nyt

Formanden for Det Østasiatiske Kompagnis bestyrelsesråd, viceadmiral i den danske flåde, H. K. H. Prins Axel, er blevet udnævnt til admiral.

☆

Den 21. december 1957 blev der på Hovedkontoret mellem Det Østasiatiske Kompagni og A/S Tankskibsrederiet – BP Olie-Kompagniets danske Rederi-Aktieselskab – underskrevet en overenskomst om oprettelse af *Nordic Tankships I/S* (Partnership), med det formål at drive tankskibsfart.

Interessentskabet har erhvervet byggekontrakter for to 35.000 tons turbinetankskibe, der er under bygning i England, og som skal leveres henholdsvis i december 1958 og januar 1959.

De to ØK-BP-tankskibe bliver de største skibe under dansk flag. De er chartret til BP Tanker-Co. Ltd., London, på langt åremål, men administreres af ØK.

Fra overenskomstens undertegnelse.

Fra venstre: dir. A. Brøndal, kontorchef A. E. W. Gjødesen, dir. P. Sundby, dir. E. Strandberg, prok. P. H. Poulsen, dir. H. Christiansen, prok. S. Storm-Jørgensen, dir. E. Tersling, dir. sek. A. Gärtner, dir. J. Chr. Aschengreen.

☆

I Sydafrika og specielt i Durban er det blevet omfattet med megen opmærksomhed, at ØK's motorskib »Bintang« har forhyret 28 zuluere og indere, bosat i Den sydafrikanske Union, til erstatning for en kinesisk besætning.

Det er første gang i Durban og muligvis i hele Unionens historie, at en større gruppe sydafrikanske ikke-europæiske søfolk forhyres med et udenlandsk skib, der udgår fra syd-afrikansk havn under et fremmed flag.

Zuluerne skal indgå i »Bintang«s dæksbesætning, mens indere skal i restaurations-afdelingen og i maskinrummet.

☆

Tidligere direktør i Kompagniet, C. C. Hansen, ville den 1. januar i år være blevet 80 år. Direktionen nedlagde i den anledning en krans på hans gravsted i Nykøbing Sjælland.

☆

Onsdag den 4. december holdt filialbestyrer P. W. Steven, Saigon, for senior og junior medlemmer af Kompagniets stab et foredrag om Kompagniets virke og forholdene i Vietnam.

Fra Kompagniets gæstebog

Luang Thavil Sresthaphanichkarn

Under Secretary of State, Ministry of Economic Affairs, Bangkok.

Banyat Kulananan

Dept. of Commercial Intelligence, Bangkok.

Prins Galavarnadis Diskul

Thai Naval Attache, København.

Sondhi Dhanasunthon

1st Secretary, Royal Thai Legation, København, Chargé d'Affaires a. i.

D. G. L. Bean

Dr. Charles T. Sutton

B. P. Tanker Co. Ltd., London.

Ebbe Graae

Landsretssagfører, B. P. Olie Kompagniet A/S, København.

John Henderson

Revisor, Ford Rhodes Thornton & Co., Colombo.

Svend Bergsøe

Paul Bergsøe & Son, København.

Jens Krag Juul Vind Frijs

Bergsøes repræsentant i Malmö.

Personale-nyt

Filialbestyrer P. W. Steven vender efter endt hjemmeferie tilbage til Saigon for et kort ophold, hvorefter han afrejser til Belgisk Congo for midlertidigt at fungere som Kompagniets repræsentant hos Compagnie de l'Afrique Orientale Belge »Old East«, Usumbura.

☆

Dr. E. Loewenstein, Nairobi, er udtrådt af Kompagniets organisation, og hr. G. Rude, Mombasa, vil derefter overtage ledelsen af Nairobi kontoret, som det er hensigten at gøre til Østafrika organisationens centralkontor for importforretningen.

☆

Cand. pharm. B. Ishøj, Bombay, er forflyttet til Colombo for der at overtage ledelsen af Dumex Ltd. under fællesprokura med cand. pharm. E. Brandstrup, som skal forestå produktionen.

Hr. F. Kørner, som midlertidig har ledet det daglige arbejde på Bombay kontoret, er efter hr. P. Buchwalds tilbagekomst fra hjemmeferie rejst tilbage til Madras.

☆

Filialbestyrer G. Rixen, Madras, er blevet udnævnt til honorær dansk konsul for Madras og Andhra Pradesh.

Hr. Rixen, der afrejser på Danmarksferie i begyndelsen af 1958, lægger sin hjemrejse via Teheran for at undersøge markedsforholdene der.

☆

Hr. E. J. Mikkelsen vil efter sin tilbagekomst fra hjemmeferie forestå ledelsen af Dumex, Karachi, og tildeles eneprokura med cand. pharm. Chr. Grønlund som teknisk leder.

☆

Hr. Poul Nielsen, Tokio, er midlertidigt forflyttet til Bangkok for at assistere i bogholderiet under hr. T. Hornbaks hjemmeferie.

☆

Ingeniørerne Lars Balleby, Henning Dvinge Rhiger og Bjarne Jørgensen er henholdsvis den 1. 11. 57, 6. 12. 57 og 1. 1. 58 blevet ansat i Kompagniet og er tjenestegørende i Hovedkontorets Maskinafdeling.

☆

Ingeniør C. E. Olsen, Maskinafdelingen, er i slutningen af december afrejst til R. T. Briscoe (Nigeria) Ltd. for at forestå ledelsen af Lagos kontoret under hr. B. A. Heidemanns hjemmeferie.

☆

Kontorchef Otto Brolykke overflyttes midlertidigt fra Hovedkontoret til Ghana og vil forestå ledelsen af R. T. Briscoe (Ghana) Ltd. under filialbestyrer Anders Olsens forestående hjemmeferie.

☆

Overstyrmand H. S. Jerne Larsen er blevet udnævnt til kaptajn og har overtaget m. s. »Malaya«.

☆

Pensioneret kaptajn Frithiof Andersen er den 23. 12. 1957 afgået ved døden. Begravelsen foregik i dybeste stilhed.

☆

Pensioneret elektriker H. Jensen, lige hjemkommet fra afløsning på m. s. »Lalandia«, døde den 5. januar, ramt af et hjerteslag. Han blev pensioneret den 1. maj 1952.

Pensioneres:

Kaptajn F. J. Ravnsnæs, per 1. 1. 1958.
Formand Th. Poulsen, Trælageret, per 1. 1. 1958.
Nattevagt Thorvald Madsen, per 1. 1. 1958.
Fru Marie Jensen, Køkkenet, per 1. 1. 1958.

Kaptajn J. Carstens, per 1. 2. 1958.
Maskinchef K. N. Dreyer, per 1. 2. 1958.

Elektriker C. M. Jørgensen, per 1. 4. 1958.

Mærkedage

Kaptajn S. P. Malmberg.

Hovmester H. Kirstein.

Kaptajn S. P. Malmberg – 25 års jubilæum 5. 5. 1958.
Hovmester H. Kirstein – 25 års jubilæum (som hovmester) 24. 3. 1958.

Runde fødselsdage

65 år.

Direktør Hakon Christiansen 23. 1. 58.

70 år.

Kompagniets nuværende revisor, direktør P. M. Gjersing 9. 2. 1958.

Pens. kontorchef Rud. Skov 19. 4. 1958.

Pens. maskinchef R. C. Welling Holm 19. 4. 1958.

75 år.

Pens. kaptajn R. A. Lyngholt 10. 4. 1958.

80 år.

Pens. maskinmester Harald Arctander 12. 4. 1958.

Ankomsten på hjemmeferie:

Jens Gert Andersen, Bangkok.
Svend Erling Nielsen, Malacca.
Fritz Andersen, Bangkok.
T. Hornbak, Bangkok.
B. A. Heidemann, Lagos.
Sten Fenger Petersen, Kuala Lumpur.

Udsendelse til filialtjeneste:

Kay Erik Sønderup, Import afdelingen, til Paris.
J. Dybing, Paris, til Saigon.
Kai Michael Plaugmann, Eksportafdelingen, til Singapore.
Hansjorn Legarth Paulsen, Eksportafdelingen, til Singapore.
Ove Christiansen, Eksportafdelingen, til Singapore.

☆

Ingeniør Svend Hauc, Saigon, er udtrådt af Kompagniets tjeneste.

ØK-aftenerne

Filialbestyrer P. W. Steven, Saigon, fortæller om forholdene i Vietnam.

ØK-aftenerne blev påbegyndt i 1952 og slog fra starten godt an. Interessen aftog dog efterhånden noget, og i sæsonen 1955-56 var aktiviteten kun meget ringe, uden at den dog gik helt i stå. De to sidste sæsoner har været overordentlig vellykkede med ialt 11 aftener, der så godt som alle har haft fulde huse. Som man vil have set af en notits i et tidligere nummer af Kompagni-Nyt, var der til direktør Christiansens kamminpassiar om Kompagniet den 9. oktober ca. 330 tilhørere.

Formålet med disse aftener har stedse været gennem foredrag, film og/eller lysbilleder at give funktionærerne så megen viden som muligt om Kompagniets virke ude og hjemme, herunder også datterselskabers og affilerede selskabers virksomhed. Navnlig vore unge funktionærer, eleverne, har været glade for denne oplysningsvirksomhed, da der i vore dages skoleundervisning ikke meddeles børnene meget om Danmarks større private foretagender, men også seniorfunktionærerne overværer med stor interesse foredragene. Er det deres egen gamle filial, der er aftenens emne, så er det naturligvis af største interesse at høre

om udviklingen, siden man selv kom hjem til hovedkontoret. Og er det en anden filial eller et andet felt af Kompagniets virksomhed, er det altid interessant at høre og se noget nyt. For hvor mange har så fuldstændig rede på alt det, Kompagniet efterhånden spænder over? Vist ikke så forfærdelig mange.

Pensionistaftenerne blev påbegyndt i fjor for at de, der er trådt ud af aktiv tjeneste, kan holde kontakten med Kompagniet vedlige. Pensionisterne har deres damer med og mødes med de ældre endnu aktive funktionærer, også med damer, således at de, når aftenens foredrag er forbi, kan snakke ØK med folk, som står midt i arbejdet, og på denne måde følge med i, hvad der til stadighed sker. Hvis man tør domme efter tilslutningen, er der her skabt noget af stor værdi for pensionisterne, som naturligvis stadig er interesseret i Kompagniets trivsel.

Når man ser fortegnelsen over de emner, der har været belyst på ØK-aftenerne, får man en idé om Kompagniets mangedannede virksomhed.

Sæsonen 1956-57.

24/10. 56 Kompagniets virke og forholdene i Kina.
26/11. 56 To år med hospitalsskibet »Jutlandia« i Korea.

30/1 . 57 Kompagniets virke og forholdene i Japan.
13/2 . 57 Udviklingen af Kompagniets flåde siden verdenskrig II.

27/2 . 57 Forholdene i Indonesien og betingelserne for ØK-virksomhed.

30/4 . 57 Gentagelse af Indonesien foredraget.

Sæsonen 1957-58.

17/8 . 57 Besøg i kontorer og pakhuse, Orientplads, Frihavnen.

2/9 . 57 Australien.

9/10. 57 Det Østasiatiske Kompagni.

13/11. 57 Japan.

4/12. 57 Kompagniets virke og forholdene i Vietnam.

Der lyttes med interesse på de fyldte tilhørerpladser.

Og endda vil der være emner tilstrækkeligt til endnu adskillige sæsoner. Lykkeligvis har vi funktionærer nok, som kan holde disse foredrag. Ganske vist betyder de fleste, at de ikke kan. Nogle siger, at de ikke er vant til at træde frem for et større auditorium. En sagde, at han var menneskesky og afleverede så måske det mest elegante foredrag, vi endnu har haft. Det er nemlig slet ikke så svært at tale om et emne, som man er fuldt fortrolig med. Og så er tilhørerne jo iøvrigt ikke fremmede: der er hver gang tale om en »familieaften«.

Men det for resten ikke var passende netop her at pege på et felt, som vil kunne få betydning for den oplysningsvirksomhed, der er skabt med ØK-aftenerne. Med de senere års kolossale udvikling i fototeknik og billiggørelse af apparatur, er farvefotografering og småfilmoptagelser blevet så udbredt og almindelig også blandt vore egne funktionærer, at det skulle være muligt at give mange foredrag øget værdi med egne optagelser. Det skal måske lige en passant bemærkes, at 16 mm film naturligvis er bedst for et stort lærred.

Filialfunktionærernes hjemmefrier lægges fortrinsvis til sommerhalvåret, men alligevel vil der altid være et vist antal på ferie også i vintermånederne. Disse funktionærer har på ØK-aftenerne lejlighed til samvær med staben ved hovedkontoret samt med ferierende fra andre filialer. Og for netop at give tid til samtaler serveres der efter foredragene kaffe og te samt tobak.

Som en ramme om disse aftener har vi lige fra starten haft vore lyse, rummelige og tiltalende frokoststuer, som har vist sig velegnede også til dette formål, men for at gøre forholdene endnu bedre er væggen mellem de to frokoststuer blevet brudt ned, således at den store (juniorernes) og den mindre (seniorernes) på disse aftener kan slås sammen til et rum, og man har herved fået et langt større og festligere lokale. I den store frokoststue, hvor bordene fjernes, og stolene stilles i rækker, kan der sidde ca. 250 til foredrag og film, og ved at lægge den mindre til kommer kapaciteten op på ca. 350.

Helt ideelle bliver forholdene først, når vi får en endnu større sal, en foredragssal, således at vi også

kan invitere funktionærernes hustruer til vore ØK-aftener. Med lærlingelovens bestemmelse om dagskole, der træder i kraft i løbet af få år, vil kravet til antallet af skolestuer i vor egen handelsskole blive øget, og en foredragssal ville formentlig ved hjælp af nogle skillevægge kunne gøre god fyldest som 3-4 skolestuer. Hustruerne, som må formodes at være interesserede i Kompagniets tarv – ikke blot på gagedagene – ville ved den viden om Kompagniets aktivitet, der meddeles på disse aftener, i langt højere grad blive draget med ind i et sådant interessefællesskab. Og det er ganske utvivlsomt, at mange seniorfunktionærer, som nu aldrig eller sjældent deltager i aftenerne, fordi de nødigt vil lade hustru og hjem i stikken for at gå til foredrag alene, ville komme, når de kunne dele denne oplevelse med ægtefællen.

Til slut skal det lige nævnes, at vi har et første classes apparatur til foredragsaftenerne, et godt 16 mm tonefilmsapparat, luftkølet lysbilledapparat samt et udmærket højtaleranlæg. Og endelig har vi det nødvendige menneskemateriale, et flink kokke- og serveringspersonale, kontorbude og snedkere til at flytte og arrangere borde og stolerækker, en dygtig filmsoperator samt – forudsætningen for disse aftener overhovedet – en positivt indstillet direktion. Vi vil så blot slutte denne artikel med en appel til enhver funktionær ude om at overveje, om ikke netop han ville kunne yde et bidrag til vor gavnlige oplysningsvirksomhed, når han engang igen kommer på hjemmeferie i en ØK-aftensæson.

Si

Der skal ske noget!

Interview med en velkendt ØK-pensionist

Kaptajn A. Topp, skønt ikke mere i aktiv tjeneste, er en velkendt skikkelse i Kompagniet. Han har altid været en alsidig og driftig mand, der er i aktivitet fra morgen til aften. Trods sine 78 år styrer han dagligt med sikker hånd sin knallert i den københavnske trafik på vej til og fra sine skibstilsyn.

Som ældste fører af Kompagniets store skibe har han indvilliget i fra pensionisternes række at besvare nogle spørgsmål til ØK-bladet.

»Kaptajn Topp, De er kendt som en travl mand. Var det ikke vanskeligt pludseligt at lægge op og blive pensionist?«

»Jo, gudfrimigvel. Nu havde man i årevis været vant til at gå og spille konge af Spanien, og så skulle man pludseligt til at stille sig om og gå hjemme hver

Ved De

at fotograf G. Wolke gennem Kompagniets fotografiske atelier i løbet af et år har haft over 1.700 portrætoptagelser og leveret over 8.000 billeder.

Den, der ler sidst, er den, der havde i sinde at fortælle historien lidt senere.

Kaptajn A. Topp.

dag. De må ikke glemme, at unge mennesker, der bliver gift, også skal vænne sig til hinanden og slibe hinanden af, og det var det, vi først skulle til at begynde på midt i tresserne. Det var svært, men det har sandelig heller ikke været noget let job for min kone at få mig hjem. Nå, da vi jo sammen med alderen havde den større erfaring og også skulle være lidt klogere end et par unge nygifte, fik vi talt ud om tingene, og det er da også siden gået fint.

Det værste var alligevel, at jeg skulle vænne mig til at tale i bedeform til vores tjenestepige. Øv! – (Man kan ligefrem se på kaptajn Toppes ansigt, at bare tanken fylder ham med ubehag). – »Tænk, at skulle sige: »vil De være så venlig...« hver gang, man skulle bruge noget. Jeg var vant til at komme i bydeform, og på kontoret havde det også altid været bydeform. Gå! Javel. Kom! Javel.

Men selv det fik jeg efterhånden lært.»

»Hvornår begyndte De i Kompagniet?«

»I 1908 som 3. styrmand i den anden »Bintang«. Det varede i 3½ måned. Derefter var jeg 2. styrmand i 10 dage og blev så 3. styrmand igen. Men det var kun en overgang, og i 1914 blev jeg 1. styrmand i »Jutlandia«, og i januar 1919 skipper i »Fionia«.«

»De må have oplevet en masse spændende ting?«

Kaptajn Topp lukker det ene øje og smiler drilsk, medens han lakonisk og diplomatisk svarer: »Ja.«

»Er der nogle situationer fra havet, De husker særlig tydeligt?«

»Ja, det var engang, medens jeg var 1. styrmand. Vi lå til ankers en nat bag St. Mary's Islands nord for Newcastle med »Selandia«. Der var en hel del prominente gæster ombord. Det stormede, og vandet vendte det hvide ud af øjnene, kort sagt et forrygende vejr. Det ene øjeblik red vi oppe på en bølgetop, og det næste var vi nede igen. Da kunne jeg trods

alt ikke lade være at tænke: rammer vi nu en mine, tager det jo ikke lang tid, før du begynder at spille på harpe. Men så kom jeg til at tænke på, at den mine, der ikke står »Topp« på, den rammer ikke os! og det har faktisk mere eller mindre været min indstilling siden.«

»De har sejlet meget på Bangkok. Det er et stort ansvar at sejle med mange passagerer?«

»Jeg har aldrig rigtig kunnet forstå det spørgsmål om ansvar i forbindelse med passagerer. Jeg havde et arbejde at udføre, og jeg gjorde mine pligter i forbindelse hermed. For mig har det aldrig gjort nogen forskel, om der var fyldt med passagerer. Målet var at bringe skibet sikkert i havn, og – når alt kommer til alt – jeg var jo selv ombord, og jeg ville også gerne i land igen.«

»Hvordan tilbragte De krigsårene?«

»På en for en kaptajn højst ejendommelig måde. Jeg kom hjem med »Jutlandia« i 1940 og skulle have noget ferie. Så kom hr. Hitler, og så kom jeg i fire somre til at lede Mommark Færgegård. Der var dejligt dernede, men desværre kom man lidt efter lidt til at føle sig som Fangen på Zenda. Der kom et tog om morgenen, et om middagen og et kl. 5, og så gik der et i den anden retning kl. 6. Man kunne ikke engang tage over til Sønderborg om aftenen. D. v. s. det kunne man godt, men man kunne ikke komme tilbage igen.«

Kaptajn Topp blev pensioneret den 1. maj 1944, men han egner sig ikke til at sidde med hænderne i skødet. Der skal hele tiden ske noget. »Jeg har ikke haft tid til at sidde stille, siden jeg var 14 år,« siger han.

»Ville det nu trods alt ikke være rart at have lidt ro til også at læse?« indskyder vi spagt.

Kaptajnen snøfter indigneret: »Læse! det gør jeg da om aftenen.«

Han er allerede i frakken igen. Der er flere skibe, der venter. Han elsker sit job. Det bringer ham i forbindelse med andre mennesker, og på skibene møder han de mennesker, han er vant til at omgås. Folk, der taler hans eget sprog.

Trykfejl

En europæisk redaktør får grå hår i hovedet af at sidde og vogte på, at der ikke sniger sig trykfejl ind på de pæne sider i hans tidsskrift. Den kinesiske redaktør er klogere end som så. Han under af hjertet sine læsere den ophøjede tilfredsstillelse, de altid vil føle ved selv at få lov til at finde en trykfejl hist og her, – skriver den kinesiske digter Lin Yutang.

De fleste personalebladsredaktører er ganske på linje med kineseren.

Et moderne

BILEVENTYR

i Ghana

21 bilvrag - ingen dræbte

således kunne overskriften være ved et journalistbesøg i et af de store automobilværksteder hos vort datterselskab R. T. Briscoe (Ghana) Ltd.

»To go for ditch« er en almindelig hændelse. Køreskoler findes praktisk taget ikke, og resultaterne er derefter. Følgelig er Briscoe storaftager af reservedele fra de tyske automobilfabriker, hvoraf repræsenteres Mercedes-Benz og Folkevognsfabrikerne samt Bosch for autotilbehør. Det kræver en gennemført organisation af reservedelslagrene, og i den store nybygning i Takoradi og under den imponerende cementbue over værkstedet i hovedstaden Accra udfoldes livlig aktivitet af motorafdelingens 17 europæiske autospecialister med en stor stab af indfødte mekanikere.

I luftkonditionerede kontorer – eller under vifter – arbejder de danske ØK-folk under højtryk for bl. a. at holde orden i kundekartoteker og regnskaber, men den meste tid tilbringes i direkte kontakt med den brogede skare, som Briscoe's bilkunder består af. Da autoagenturerne omfatter hele rækken fra den billigste folkevogn til den dyreste limousine samt store lastbiler, er det et bredt udsnit af befolkningen, der således skabes

Afrikanske kunder i Takoradi showroom.

Færeten, en europæer, slår med nogle knubs og skrammer.

Automobilafdelingen i Takoradi med opkørselen til motorværkstedet på første sal.

Motorværkstedet i Kumasi med plads til et stort antal Mercedes- og Folkevogne.

kontakt med: ligefra høvdinge i spraglede rober og med stor paraply (heri ligger værdigheden gemt) til den trinde mammy (torvekone), der repræsenterer »storfinansens« blandt Ghanas befolkning; alle skal de have transportmidler, der er blevet en nødvendighedsartikel under Afrikas brændende sol.

I kraft af den udmærkede service, som Briscoe Motors efterhånden har fået ry for at yde, er Kompagniets motororganisation i Ghana i støt fremgang. Foruden et antal engelske »Seddon« lastvogne har R. T. Briscoe til dato importeret mere end 2.000 Mercedes- og Folkevogne til en samlet værdi, der overstiger 25 millioner kroner.

Filmstrimlen, der bliver til verdenshave, palmer og elefanter.

Bendt og Bodil Rom

I THAILAND OG MALAJA

En foredragsholder, som rejser land og rige rundt for at vise film og fortælle rejseeventyr, må have en ny film på programmet, – et nyt emne, hvert år. Således ønsker foredragsforeningerne det, og således ønsker publikum det.

For mange år tilbage berejste jeg landet med foredrag om flyverejser, fortrinsvis til Østens fagre riger og senere til bibelens lande i det mellemste Østen. Men efterhånden ebbede mit filmsprogram ud.

Min kone og jeg kom da på den tanke, om ikke en film om Det Østasiatiske Kompagni ville blive lige så efterspurgt, som mine øvrige film heldigvis havde været. En lykkelig stjerne må have lyst for os, for tanken vandt bifald i huset i Hølbergsgade, og inden der

var gået lang tid til snak og forberedelse, var vi med m. s. »Mombasa« på vej ud til det fjerne Østen.

Og det blev alle tiders rejse. Udrustet med tre kilometer farvefilm, kameraer, stativer, belysningsmalere og elektriske projektører steg vi i land i Bangkok og gennemrejste i løbet af tre måneder både Thailand og Malaja på kryds og tværs.

Hjemmefra var vi blevet grundigt informeret og instrueret, således at intet skulle være fremmed for os. Men alligevel – hvor godt vi end var forberedt, blev vi meget overraskede. Vi vidste, at ØK er et stort foretagende, men vi havde slet ikke forestillet os, hvor omfattende det i virkeligheden er. Fra det øjeblik vi gik i land i Bangkok og til vi efter tusinder af kilometers rejse atter gik ombord i Penang, blev vi båret på hænder af ØK-folk gennem Thailand og Malaja, gennem teakjungle og gummiplantager, templer og rismarker.

Vi gik bogstavelig talt fra hånd til hånd, fra kontor til kontor over hele det store landområde, som vi havde sat os for at gennemfotografere. Vi mødte en kæde af ØK-venner og hjælpere, som blev os til uvurderlig nytte under filmsoptagelserne. Og hvilken venlighed og gæstfrihed blev vi ikke modtaget med overalt, det var helt overvældende. Den film vi skulle tage, var jo ellers ikke alene en nøgtern dokumentarfilm om det danske handelskompagnis dygtige, daglige arbejde, den skulle dog også gerne blive en levende rejsebeskrivelse med folklore og tropepøsi.

Men overalt hvor vi kom frem, var hver og en med på holdet, og inden vi havde set os om, var vort lager af råfilm udtømt, og vi måtte sende bud hjem efter mere. Vi formelig svælgede i elefanter og mahauter, jungleliv og tempeldans. Vi opsugede kløngens fremmedartede atmosfære, færdedes hjemmevant blandt sultaner og prinsesser, var med på første række på Malajas frihedsdag »Merdeka«, ledet på vor vej af travle filialbestyrere og plantere, indtil vi til slut var fyldt til bristepunktet.

Og nu er dette virvar af indtryk og optagelser blevet ordnet og klippet sammen – redigeret – til en spændende foredragsfilm om Det Østasiatiske Kompagnis liv og virke.

»En lille del af det,« som man siger i Hølbergsgade, men for os et altovervældende stof.

Måtte den lykkelige stjerne fremdeles lyse over dette arbejde. Min kone og jeg skylder de mange ØK-medarbejdere, som viste os tillid og venlighed, stor tak.

Bendt Rom.

Tragedien

Man slider sig ihjel for at opnå det, der gør livet værd at leve.

Manchuriet. Sojabønner klar til forsendelse.

KOMPAGNIETS VIRKE I

Allerede ved Kompagniets stiftelse var det forudsat, at Kina i kraft af landets potentielle rigdomme, dets enorme befolkning og geografiske beliggenhed måtte komme til at spille en væsentlig rolle i Kompagniets fremtidige virke både på skibsfartens og handelens område.

Det var derfor naturligt, at man så tidligt som år 1900 søgte fodfæste i Kina gennem oprettelsen af eget kontor i Shanghai – den vigtigste havneby og handelsplads.

Siden denne begyndelse har Kompagniet etableret kontorer mange andre steder i landet, særlig i Nordkina og i Manchuriet, og har arbejdet med vekslende resultater under forhold, der ofte har været stærkt påvirket af politiske uroligheder og omvæltninger.

I 1901 åbnedes kontor i Hankow ca. 1.000 km op ad Yangtze-kiang floden og endvidere i Port Arthur, Dairen og Newchwang i Sydmanchuriet.

Forventningerne om at Hankow ville udvikle sig til en meget vigtig handelsplads for udenlandske interes-

K I N A

ser blev af forskellige grunde ikke helt indfriet, men til støtte for Shanghai filialens handelsvirksomhed og til varetagelse af Kompagniets skibsagentur blev Hankow kontoret opretholdt til 1946.

Under den russisk-japanske krig i 1904-05 lå de tre kontorer i Sydmanchuriet direkte i krigszonen og måtte lukkes. Men dette var ikke et endeligt farvel til Manchuriet, blot en foreløbig tilbagetrækning for at afvente, hvordan forholdene i denne rige kinesiske provins ville udvikle sig,

efter at sejren over russerne havde tilsikret japanerne de administrative rettigheder og økonomiske privilegier, som russerne tidligere havde opnået gennem forhandlinger med Kina.

I 1908 indtraf en begivenhed, som fik Kompagniet til atter at etablere sig i Manchuriet: et parti sojabønner blev afskibet til Europa og kom frem i ubeskadiget stand. Sojabønner havde i umindelige tider været dyrket både i Manchuriet og i mange andre dele af Kina, men hidtil kun med selvforsyning for øje.

Det stod straks klart for Kompagniet, at med det stærkt stigende forbrug i Europa af vegetabiliske olier og foderkager var der store muligheder for at oparbejde en betydelig eksport af sojabønner, og med Harbin i Nordmanchuriet som centrum blev der i de følgende år opbygget en omfattende indkøbsorganisation langs jernbanerne og floderne.

Hvor stor betydning Kompagniet tillagde dette nye fremstød understreges derved, at der allerede i 1909 blev truffet bestemmelse om at oprette A/S Dansk Sojakagefabrik på Islands Brygge, hvorved der skabtes et typisk eksempel på vekselvirkning mellem handel, skibsfart og industri inden for Kompagniets rammer.

Som en illustration af det omfang Kompagniets arbejde i Manchuriet efterhånden antog kan anføres, at vor årlige eksport til Europa som regel lå på omkring 500.000 tons, men i enkelte år nåede vi op på 700.000 tons. Af disse kvanta tegnede sojabønnerne sig for omkring 85 %, medens de resterende 15 % repræsenterede afskibninger af sojabønneolie, jordnødder, forskellige oliefrø, hirse, boghvede og andre manchuriske produkter. Kompagniets andel i den totale eksport af sojabønner til Europa lå temmelig konstant på omkring 40 %.

Langt den største del af afskibningerne gik oprindeligt via Vladivostock, men efterhånden dirigeredes flere og flere sojabønner via Dairen, hvor der atter blev åbnet eget kontor i 1919. Efter at mange af de større kinesiske købmænd i indlandet var gået over til selv at sende deres bønner til Dairen for at sælge dem på den lokale børs, kom Dairen kontoret til at beskæftige sig med børsforretninger i ganske stor stil, dels køb af bønner til afskibning og dels hedging transaktioner. Endvidere blev der inden for Dairen kontorets virkefelt i Sydmanchuriet opbygget en organisation for indkøb og behandling af jordnødder.

I 1922 åbnedes kontor i Tsingtao på Shantung halvøen, hvor det lykkedes at oparbejde en betydelig forretning i jordnødder med støtte af et underagentur i Weihaiwai og en opkøbsorganisation i indlandet.

Omtrent samtidigt etablerede Kompagniet sig også i Tientsin, men kontoret blev nedlagt efter få års forløb, da man ikke fandt den nødvendige basis for at arbejde på denne plads med tilfredsstillende resultat. I 1938 blev forsøget gentaget med bedre held. Af særlig interesse var kontorets deltagelse i den på det tidspunkt meget betydelige import af mel til Nordkina.

I Sydkina har Kompagniet i en årrække haft kontor i Canton. Dette kontor var underlagt Hongkong filialen og arbejdede som støtte for Hongkongs interesse i handelen med sydkinesiske produkter.

Under den anden verdenskrig måtte Kompagniets kontorer i Kina af naturlige grunde så godt som helt indstille deres arbejde. Efter den japanske overgivelse

i efteråret 1945 blev Kina straks hvirvlet ind i det endelige opgør mellem Nationalister og Kommuniste, og der var derfor i efterkrigsårene ingen mulighed for at genopbygge landets økonomi og skabe tilfredsstillende betingelser for udenrigshandelen. Borgerkrigen endte i slutningen af 1949 med Kommunisternes fuldstændige sejr.

Efter den kommunistiske magtovertagelse var det at forudse, at vilkårene for udenlandske firmaers deltagelse i Kinas fremtidige udenrigshandel ville blive fundamentalt ændret. Det var derfor naturligt, at den danske stab ved Kompagniets forskellige kontorer blev reduceret til et minimum.

Udviklingen i de følgende par år viste ganske tydeligt, at det nye økonomiske system ville blive bygget op efter nogenlunde det samme mønster, som er anvendt i andre kommunistiske lande, hvilket – forsåvidt udenrigshandelen angår – vil sige, at den private købmand forsvinder, og at handelen centraliseres i en række regerings-korporationer. For Kompagniet var det herefter ikke vanskeligt at træffe beslutning om at likvidere kontorerne i Harbin, Dairen, Tientsin og Tsingtao. Kontoret i Shanghai, hvor Kompagniet først satte fod på kinesisk jord, opretholdes dog stadig for at varetage vort skibsagentur og for at søge at udnytte de handelsmuligheder, der byder sig under det nye system. En kinesisk repræsentant for Shanghai kontoret er stationeret i Peking for at formidle kontakten med regeringskorporationernes centralkontorer.

Handelsmulighederne er forøvrigt ikke så ganske ringe: i 1957 har Kompagniet gennem hovedkontoret og filialer rundt omkring gjort forretninger med Kina til et beløb af over 35 millioner kroner, hvoraf langt den største del repræsenterer eksport til Kina. Der er for nylig afsluttet en handels- og betalingsoverenskomst mellem Danmark og Kina, som forhåbentlig vil føre til en forøget indbyrdes vareudveksling, hvori også Kompagniet vil deltage.

P. E.

Tsingtao. Sortering af jordnødder.

Tidens jag

Med henblik på tidens jag har Norges Grossisttidende sat sig for at give »opskrift« på, hvordan man kan fremskynde et hjerteslag. De 9 punkter kan også for andre være lærerige.

Her er de:

1. Gå på kontoret om aftenen, lørdage, søndage og andre helligdage.
2. Tag mappen med hjem de aftener. De ikke er på kontoret. På den måde kan man genopfriske dagens mange bekymringer og vanskeligheder.
3. Afslå aldrig en anmodning om at være med til noget. Sig altid: ja, ja, allright.
4. Sig ja til alle invitationer både til møder, banketter, komiteer o. s. v., o. s. v.

5. Spis aldrig et måltid i fred og ro. Sørg for, at det bliver muligt at holde en konference, medens De spiser.
6. Betragt fisketure, jagt, golf, billard, kortspil, sejlture, spadsereture o. s. v. som sløseri af både tid og penge.
7. Vær overbevist om, at det er dumt at benytte den fritid og ferie. De egentlig har ret til.
8. Del aldrig ansvaret med andre. Bær selv det hele.
9. Hvis arbejdet fordrer rejser, sørg da for at arbejde om dagen og – rejse om natten.

De »gode« råd viderebringes hermed uden ansvar for følgerne. De slutter med følgende: Hvis De altid følger disse regler, anbefaler vi Deres nærmeste medarbejder at gøre det modsatte – så vil han være vel-egnet til at indtage Deres plads.

ØSTASIATISK KOMPAGNIS

boldklub

(Ø. K. B.)

Kompagniets sportsafdeling holdt i 1957 sin første runde fødselsdag, idet det var 10 år siden den blev stiftet.

Klubben har siden sin start været tilknyttet *Funktionær-Idræt*, en sammenslutning af københavnske firmaidrætsklubber, samt, efter at roning blev optaget på programmet, også været medlem af *Dansk Forening for Rosport*.

Ser man tilbage på tiden, der er gået, kan man vist roligt sige, at klubben har udviklet sig sundt og godt, til glæde for dens sportsudøvende medlemmer. Præstationerne er blevet fulgt med interesse også af en hel del ældre »passive« medlemmer, der har vist deres interesse ved at overvære de forskellige dystre, hvad enten det har drejet sig om kampe med fremmede klubber eller interne turneringer, men uden direktionsens bevågenhed havde det ikke været muligt at gennemføre det lave kontingent og retten til at deltage ad libitum i de forskellige sportsgrene.

At nævne den ene sportsgren fremfor den anden ville ikke være rigtigt, for de har alle deres berettigelse og giver derved den enkelte sportsudøver lejlighed til at finde den sport, som han især ynder.

Vi startede med fodbold, og her har Ø. K. B. netop i sit 10. år nået gennem K.F.I.U.'s forskellige grader og står nu som indehaver af unionens mesterskab.

Indenfor de andre sportsgrene har der især været lagt vægt på at fremme interessen for tennis og

badminton, idet man mener, at unge mennesker, der dyrker disse spil, ved deres senere udsendelse til Kompagniets agenturer og filialer, nemmere vil få kontakt med andre jævnaldrende gennem deres sport.

I dag deltager klubben aktivt i følgende sportsgrene:

Atletik	Fodbold	Roning
Badminton	Gymnastik	Tennis
Bordtennis	Håndbold	

I slutningen af 1957 lykkedes det vor roafdeling at få føden under eget bord, idet klubben overtog det lejemål hos havnevæsenet, som *Skjold* havde haft, indtil denne klub rykkede ud i eget hus ved Svanemøllen. Når lokalerne på Langelinie har gennemgået den nødvendige reparation, håber afdelingen på at få et godt blivende sted for medlemmerne. Langelinie er forøvrigt nu befolket udelukkende af firmaklubber, idet også B & W har fået lokale der.

Da ØK-bladet kun vil udkomme hvert kvartal, vil det sjældent kunne indeholde aktuelt stof vedrørende sporten. Man vil derfor forsøge stadig at udsende Ø.K.B. bladet og ellers skrive mere alment om sporten i disse spalter.

H. B.

K. F. I. U.'s mesterskabspokal i fodbold, vundet af Ø. K. B. i sæsonen 1956/57.

Brdr. Dahls vandrepokal i fodbold, som tildeles årets fodboldmestre. – For at blive ejendom skal den enten vindes 3 gange i træk eller 5 gange ialt.

